

АБОНАМЕНТЪ

България: за година 300 лева;
 $\frac{1}{2}$ година 150 лева; 3 месеца
 80 лева. Странство: година
 800 лева; $\frac{1}{2}$ год. 400 лева;
 3 мес. 200 лева. Америка за
 година 6 долари; $\frac{1}{2}$ година
 3 долари.

ОБЯВЛЕНИЯ

На кв. см.	4 лв.
" " Държавни	5 лв.
" " Баланси	6 лв.
Малки обяв. на дума . . .	1 лв.
Въ хрониката на редъ . . .	12 лв.
Годешни и външални . . .	80 лв.
Некролози на кв. см. . . .	3 лв.
Наре въ хрон. на кв. см. . .	6 лв.

Македония

ВСЪКИДНЕВЕНЪ ОБЪДЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

ДИРЕКТОРЪ: СИМЕОНЪ ЕВТИМОВЪ

„МАКЕДОНИЯ“

вестникъ за политика, культу-
 ренъ животъ и информация,
 нализа всеки денъ освенъ
 празнични дни

Редакция и адм. ни. тропия
 ул. Бачо Киро 1, София

Телефонъ: 28-91

Непомѣстени ръкописи и
 дописки не се връщатъ

СВ. КЛИМЕНТЪ ОХРИДСКИ

Първият български учител и създател на славяно-българската култура — Неразривната и вѣчно жива връзка между всички българи

Послужая празника на Държавния университет, на 7 т. м. въ новата университетска постройка на щият съотечественикъ г. *Иванъ Снѣгаровъ* държа твърде интересна сказка за Св. Климентъ.

Името на стария български градъ Охридъ, започна г. Снѣгаровъ, действува на всѣки българинъ тъй обаятелно както Атина действува на гърка, Киевъ — на русина. Йерусалимъ — на евреина. Макаръ и разположенъ на прекрасно езеро — Охридъ е твърде обеднялъ, съ много разрушени кжци. Той е унилъ и посьрналъ отъ тежка и дълговременна тѣга за свобода. Въпреки това обаче, той градъ сияе съ особена прелестъ. Подъ неговитѣ дрипи се крие незаменимо духовно величие. Градъ

Охридъ е наша историческа драгоценность

хиллядолетна всебългарска светиня. Кой другъ градъ може да му съпернични по историческа слава? Плиска отдава е изчезналъ огы лицето на земята. Преславъ още въ 972 г. е престаналъ вече да бжасе двигателъ на българския националенъ животъ. Отъ 1395 г. Велико Търново е престаналъ вече да импулсира не само политическия, но и културния животъ на българския народъ. Единственъ Охридъ е миналъ презъ всички народни бедствия, презъ среднитѣ вѣкове безъ да изгуби своето ржководно положение въ народния животъ. Въ лицето на Охридската архиепископия или патриаршия, както се е нарекла покъсно, Македония и подъ византийско, и подъ сръбско, и подъ турско иго, почти осемъ вѣка е живѣла напълно самостоятелъ, вътрешенъ животъ. Подвластна политически, тя, възглавявана отъ Охридъ, е била

духовно суверенна,

официално наричана България, не само отъ своитѣ църковни вождове — охридскитѣ патриарси, но и отъ началниците на другитѣ самостоятелни църкви. Първопричината на тая чудна така да се каже, огнеупорность на О х р и д ъ се крие въ обстоятелството, че той македон-

ски градъ е свещникътъ, отъ дето е светило надъ цѣлата обширна българска земя лжчезарното светило Св. Климентъ Охридски; въ обстоятелството, че той градъ е ревностенъ пазителъ на свещенитѣ останки на тоя великъ народенъ будителъ, че той още носи въ себе си ярки спомени за тоя светителъ. Било е тъмно време, когато голѣма часть отъ българския народъ е била забравила лжчезарния образъ на тоя дивенъ Божи и народенъ служителъ. И днесъ свѣтлитѣ спомени за него още не е проникналъ въ всички български области. Дори българската православна църква сега не чествува тържествено, както подобава, свещената паметъ на тоя равноапостолъ, на своя първоустроителъ. Дори и на българската държава

се свиди да отдѣли една сума

за да му издигне достоенъ паметникъ на определеното въ София въ 1916 г. мѣсто, та съ това да изрази признателността на България къмъ зиждителя на българската народность. Ето защо голѣма, историческа е заслугата на българския университетъ, че гордо издигна тоя светло име като вѣчно знаме на българския напредъкъ.

Св. Климентъ е вдъхновителъ на българската народность

родоначалникъ на славянобългарската култура, първият български учител, първият български книжовникъ, родоначалникъ на българската църковна йерархия.

Вълчи ями и телени мрежи раздѣлятъ днесъ Св. Климентовия духовенъ разсадникъ — Македония отъ България. Каква наивность, какво безумие! Българскитѣ врагове не знаятъ, че тѣ сж безсилни да скжсатъ вътрешната, духовната връзка, която съединява Македония и България, въ така тѣсно, здраво и неразривно цѣло, както преди: духътъ на Св. Климентъ ги свързва въ една единна, културно-историческа сила, въ едно духовно цѣло.

Сказката на г. проф. Снѣгаровъ бѣ изслушана съ голѣмо внимание отъ многобройната и отбрана публика.